

Lunde – at vi skal undersøge, om vi kan få tilstrækkeligt mange med. Nu vil jeg henvise til de nordiske myter og minde om Balders død: Hvis man ikke får misteltenen taget i ed, så virker det ikke; så giver det anledning til etablering af skattely.

Hr. Frank Aaen skaber et billede af det modbydelige liberale, globale samfund med de frie markeders reaktioner. Det var også citater fra hr. Frank Aaens indlæg.

Jeg vil godt understrege, at det, der sker globalt i øjeblikket, er den socialliberale regulering af det globale, finansielle marked. Det er mit indtryk, at langt den største del af partierne i Folketinget tilslutter sig det grundlag, de værdier, de principper, der ligger bag ved det.

De reguleringer går ud på at opstille faste, globale standarder for, hvordan banker beregner risiko ved forskellige typer kreditgivning, hvilke tilsyn der skal være, hvilke kapitalkrav der skal være, hvilken gennemsigtighed der skal være, hvilke oplysningsforpligtelser der skal være. For eksempel oplyser Danmarks Nationalbank en gang om måneden, tror jeg, valutareservens størrelse. Det gør man ikke overalt i verden. Det er et af de forslag, som der opereres med globalt, og som EU, Valutafonden, G7, G10, alle, der er optaget af de her spørgsmål, og som optager os, Enhedslisten og SF, arbejder med.

Men vejen frem er ikke efter vores overbevisning et afgiftssystem, som ikke kan garanteres at virke, og jeg er stadig væk uenig med hr. Jes Lunde i, at 0,1 pct. i givet fald ville være tilstrækkeligt. Det ville overhovedet ikke afskrække de pensionskasser, som flytter deres midler fra danske investeringer, når der skabes usikkerhed om kronen – overhovedet ikke. Der skal man virkelig op i helt andre større bevægelser.

Men det kunne være interessant at få det belyst, og det, jeg gav et tilsagn om at medvirke til, er at prøve at belyse og tegne nogle af de transaktioner, som både hr. Jes Lunde og hr. Frank Aaen beskriver. Lad os tegne på et papir, hvad det er, der sker, og lad os så få en diskussion på et fælles referencegrundlag, for det er ikke særlig frugtbart at tegne skrækvisioner og give en forestilling om, at fordi én nobelpristager har fået en idé, som jo ikke er særlig genial – undskyld jeg siger det – så er det en autoritet, som vi alle sammen skal bøje hovedet for. Jeg minder om, at det var to Nobelpristagere, der skabte ideen om den såkaldte sikre hedgefond,

som virkelig kom i uføre på grund af sine spekulationer i forbindelse med Sydøstasienkrisen. Det var endda to Nobelpristagere. Skulle vi ikke tage at diskutere sagens substans og prøve at få belyst nogle af de påstande og forestillinger, der bliver givet udtryk for, hvis vi skal fortsætte diskussionen, i stedet for at slå hinanden i hovedet med autoriteter som Nobelpristagere?

Jes Lunde (SF):

Jo, det deltager jeg meget gerne i. Jeg skal svare ministeren på, hvornår spekulation er odiøs. Det er den for mig, når den er skadevoldende.

Det er klart, at det, at jeg overvejer, hvornår jeg skal sælge mit korn, og venter med at gøre det, til prisen er god, ikke er odiøst. Men hvis nu alle landmænd gjorde det i så høj grad, at der blev sult, så var det odiøst. Det synes jeg er et meget godt billede på det. Hvis spekulationen tager et omfang, der gør, at den er skadevoldende, så er den odiøs.

Det samme gælder valutaspekulation. At der er nogle, der laver nogle spekulationer i valuta, kan måske være meget harmløst, men når det får en karakter, hvor det giver konkurser i virksomheder, hvor det koster arbejdsløshed, så er det for mig odiøst, og så kalder det på et politisk initiativ, akkurat ligesom hvis alle landmændene lagde kornet på lager, og ingen ville sælge, fordi de troede, priserne steg, og der udbrød hungersnød, så ville det også være odiøst, så ville det også kalde på et politisk initiativ. Så det er mit svar på det.

Jeg er enig i, at problemet med at implementere det lige præcis er, om man kan tage misteltenen i ed. Der synes jeg, det er værd at undersøge, hvor langt vi kan komme. Hvis nu der kan opnås enighed om det her først i EU, så på OECD-plan, så på FN-plan, hvor langt kan vi så komme med f.eks. at bruge validitetsregler, med f.eks. at bruge adgangen til internationale bankclearingsystemer som mulighed for at presse alle med, sådan at de lande, der vælger at stå udenfor, de, der forsøger sig i rollen som misteltene, måske ikke har adgang til clearingssystemer, at man måske ikke anerkender validiteten af transaktioner foretaget i det land, hvad ved jeg?

Jeg synes, vi har behov for at undersøge, om der er nogen muligheder for at tvinge alle med, fordi jeg er enig i, at alle skal med, for at den skal virke. Men igen, lad mig sige som det sidste bemærkning fra mig, at hvis de andre par-